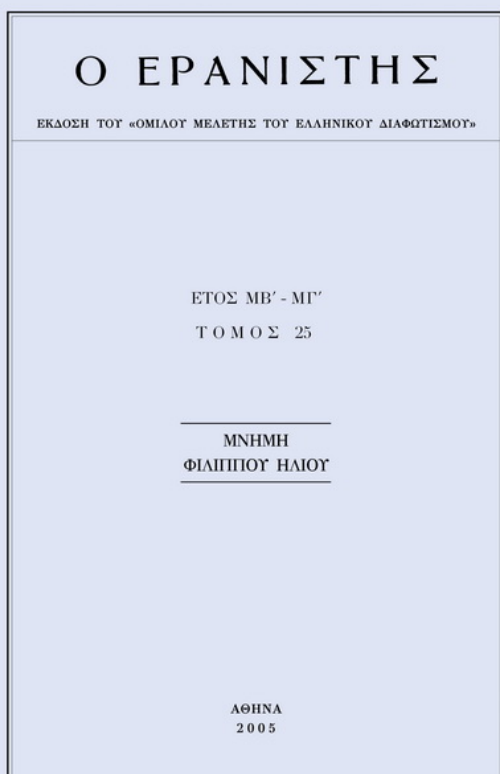

The Gleaner

Vol 25 (2005)

In Memoriam of Philippos Iliou

Κοραϊκά παραλειπόμενα [Γ']. Η ημιτελής έκδοση κειμένων και επιστολών του Κοραή από τον Α. Μάμουκα (1861). Νέα στοιχεία

Εμμ. Ν. Φραγκίσκος

doi: [10.12681/er.51](https://doi.org/10.12681/er.51)

To cite this article:

Φραγκίσκος Ε. Ν. (2005). Κοραϊκά παραλειπόμενα [Γ']. Η ημιτελής έκδοση κειμένων και επιστολών του Κοραή από τον Α. Μάμουκα (1861). Νέα στοιχεία. *The Gleaner*, 25, 432–438. <https://doi.org/10.12681/er.51>

ΚΟΡΑΪΚΑ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ [Γ']

Ἡ ἡμιτελὴς ἐκδοσις κειμένων καὶ ἐπιστολῶν τοῦ Κοραΐ
ἀπὸ τὸν Α. Μάμουκα (1861) – Νέα στοιχεῖα

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΑΝΟΛΟΚΛΗΡΩΤΗΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΣ τοῦ Ἀνδρέα Ζ. Μάμουκα στὰ τέλη τῆς δεκαετίας τοῦ 1850, ἀρχὲς τῆς ἐπομένης, νὰ ἐκδώσει μιὰ δίτομη συλλογὴ ἀνέκδοτων ἔργων καὶ ἐπιστολῶν τοῦ Ἀδ. Κοραΐ μὲ τὴν οὐσιαστικὴ συμβολή, ὡς ἀποστολὰ τῶν ἐγγράφων καὶ συνάμα χρηματοδό- τη, τοῦ χιώτη ἐφημέριου τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος τῆς Μασσαλίας Καλ- λινίκου Κρεατσούλη, μπορούμε νὰ τὸ ἀνασυνθέσουμε χωρὶς σχεδὸν κενὰ μὲ βάση ὅσα δημοσιεύματα, παλαιότερα καὶ νεότερα, ἀναφέρονται μὲ λιγότε- ρες ἢ περισσότερες λεπτομέρειες στὸ θέμα, ὅπως π.χ. αὐτὰ τῶν Κων. Ἀμά- ντου,¹ Θεμ. Βολίδη,² Γεωρ. Λαδᾶ,³ Α. Καλβοκορέση⁴ καὶ Στέρ. Φασουλά- κη.⁵ Ὅμως ἐδῶ θὰ περιοριστοῦμε στὴν κατάληξη τοῦ ἐκδοτικοῦ ἐκείνου ἐγχειρήματος, γιὰ νὰ θυμίσουμε ὅτι τὰ 12 τυπογραφικὰ φύλλα (ἀπὸ τὰ 30 περίπου, σύμφωνα μὲ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ ἐκδότη) τοῦ πρώτου τόμου ὑπῆρξαν τὰ μοναδικὰ ποὺ ἐκδόθηκαν ἀπὸ τὴν ἀρχὴς τοῦ 1861 ὡς τὸν Αὐγού- στο τοῦ ἴδιου χρόνου καὶ περιεῖχαν σὲ τρεῖς ἐνότητα Α' τὴν Ἐπιστολὴ τοῦ Ἀντωνίου Ἐπάρχου πρὸς τὸν Φίλιππο Μελάγχθονα τῆς 24 Φεβρουαρίου 1543 μὲ προλεγόμενα καὶ ὑποσελίδιες σημειώσεις τοῦ Κοραΐ καὶ γαλλικὴ μετάφραση τῆς Ἐπιστολῆς (σ. 1-23), Β' τὴν «Σημειώσεις εἰς τὸ Προσω- ρινὸν Πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος τοῦ 1822 ἔτους» μὲ δύο πίνακες λέξεων (σ. 25-186) καὶ Γ', στὴν ἐνότητα τῶν «Ἐπιστολῶν», δύο μονάχα κοραϊκὰ γράμματα, τὰ πρῶτα χρονολογικὰ στὴν ὑπὸ δημοσίευση σειρά, τὸ πρὸς τοὺς Σουλιῶτες τῆς 22.4.1803 καὶ τὸ πρὸς τὸν Ἀνδρέα Ἰδρωμένο τῆς 27.11.1803 (σ. 187-192). Ὁ θάνατος τοῦ Κρεατσούλη τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1861 διέκοψε ὁριστικὰ τὴν ἐκδοσι, ἀφοῦ ἡ ἀποστολὴ τῶν ἀναγκαίων χρη-

1. «Ἐκ τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Καλλινίκου Κρεατσούλη», *Χιακὰ Χρονικά* 6 (1926), 155-157.

2. *Ἀδαμαντίου Κοραΐ Σημειώσεις εἰς τὸ Προσωρινὸν Πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος τοῦ 1822 ἔτους*, Ἀθήνα 1933, σ. θ' - ιγ'.

3. «Περὶ ἐνὸς βιβλίου περιέχοντος ἀνέκδοτα ἔργα καὶ ἐπιστολὰς τοῦ Ἀδ. Κοραΐ», στὸ *Βιβλιογραφικὰ ἔρευνα ἀναφερόμενα εἰς τὰ ἔργα τοῦ Ἀδαμαντίου Κοραΐ*, Ἀθήνα 1934, σ. 34-38.

4. «Ἀνδρέας Ζανῆ Μάμουκας», *ΔΙΕΕ* 13 (1959), 403-412.

5. *Ἀνδρέου Μάμουκα Ἀδαμάντιος Κοραΐς, Βίος καὶ ἔργα*, Ἀθήνα, ΜΙΕΤ, 1989, Προλογικὸ σημείωμα σ. XIV-XVII (καὶ Σημειώσεις).

ματικῶν ποσῶν δὲν συνεχίστηκε ἔκτοτε.⁶ Ὅρισμένοι ἀπὸ τοὺς μελετητὲς (Βολίδης, Λαδὰς, Φασουλάρχης) μπόρεσαν νὰ ἀποκτήσουν, στὸ σύνολό της ἢ ἀποσπασματικά, τὴ δωδεκάδα τῶν τυπογραφικῶν τευχῶν, ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ προφανῶς διασκορπίστηκαν ἀπὸ τὶς ἀποθήκες μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Μάμουκα (1884) καὶ τὰ μεταγενέστερα χρόνια, ὁ Βολίδης μάλιστα —προσωρινὸς κάτοχος ἐνὸς συρραμμένου ἀντιτύπου μὲ τὰ δώδεκα τυπογραφικά ποὺ τοῦ παραχώρησε ἡ Μαρία Γ. Χατζιδάκι, κόρη τοῦ Μάμουκα καὶ σύζυγος τοῦ ἐπιφανοῦς γλωσσολόγου⁷— στὸ τυπωμένο κείμενο τῶν σελίδων 25-186 βασίστηκε γιὰ νὰ ἐκδώσει τὸ 1933 τὴς «Σημειώσεις εἰς τὸ Προσωρινὸν Πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος». Τῶν κοραϊκῶν αὐτογράφων ὥστόσο ἡ τύχη ὑπῆρξε ἀπὸ τότε ζητούμενο τῆς ἔρευνας.

Παρακάτω θὰ γίνει φανερό πρῶτον ὅτι ὁ Μάμουκας ὡς τὴν ὥρα ποὺ ἀποχρυσταλλώθηκε τὸ ἐκδοτικὸ πρόγραμμα τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Κοραΐ τῆς Μασσαλίας στὸ πλαίσιο τῶν ἐορταστικῶν ἐκδηλώσεων γιὰ τὸ μεγάλο τέκνο τῆς Χίου, πρόγραμμα τοῦ ὁποῖου εἶχε ἀναδεχθεῖ τὴν εὐθύνη, δὲν εἶχε ἐγκαταλείψει τὴν ἰδέα τῆς συμπλήρωσης τοῦ ἡμιτελοῦς τόμου, γιὰ τὸν ὁποῖο αἰσθανόταν ἐκτεθειμένος δημόσια (τὸν εἶχε προαναγγεῖλει στὶς ἐφημερίδες καὶ ἐκκρεμοῦσαν ὑποχρεώσεις ἀπέναντι στὸν τυπογράφο καὶ τὸν χαρτέμπορο), καὶ δεύτερον ὅτι ἓνα μέρος τουλάχιστον τῶν δημοσιευμένων χειρογράφων δὲν φαίνεται νὰ ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ ἐκδότη καὶ σώζεται ὡς σήμερα στὰ χαρτιά του. Μὲ ἄλλα λόγια, μιὰ συστηματικὴ πρὶν ἀπὸ πολὺ καιρὸ ἀναζήτηση στοὺς φακέλους τοῦ Ἀρχείου Μάμουκα, ποὺ ἀπόκειται ἀπὸ τὸ 1956 στὰ Γενικά Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους, ἔφερε στὸ φῶς εὐρήματα ποὺ φωτίζουν πλήρως τὶς συγκεκριμένες πλευρὲς τοῦ ζητήματος. Νὰ δοῦμε τὰ πράγματα μὲ τὴ σειρά.

Ἦδη σὲ ἓνα γράμμα τῆς ἀλληλογραφίας τοῦ Μάμουκα μὲ τὸν Κωνσταντῖνο Σάθα, δημοσιευμένης τὸ 1974 στὴ Μέλισσα τῶν βιβλίων μὲ φωτοαναπαραγωγὴ τῶν πρωτότυπων κειμένων, ὁ πρῶτος πληροφοροῦσε τὸν δεύτερο τὸν Νοέμβριο τοῦ 1873, «ἐν ἐμπιστοσύνη πρὸς τὸ παρὸν» ὅπως τοῦ ἔγραφε, ὅτι καταγινόταν νὰ τακτοποιήσει «πρὸς ἔκδοσιν» τὶς χειρόγραφες σημειώσεις καὶ τὶς ἀνέκδοτες ἐπιστολὰς τοῦ Κοραΐ ποὺ τοῦ εἶχε στείλει πρὶν ἀπὸ 15 περίπου χρόνια ὁ Κρεατσοῦλης, ἀλλὰ τὸ ἔργο δὲν προχωροῦσε σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιθυμία του λόγω τῆς πολλῆς ἐργασίας στὴ δημόσια ὑπηρεσία (ὑπηρε-

6. Οἱ Θ. Βολίδης, *ὁ.π.*, σ. ιβ', καὶ Γ. Λαδὰς, *ὁ.π.*, σ. 36 καὶ ἀργότερα ὁ Ἀπ. Δασκαλάκης, *Ὁ Ἀδαμάντιος Κοραΐς καὶ ἡ ἐλευθερία τῶν Ἑλλήνων*, Ἀθήνα 1979, σ. 399, διείδαν, βιαστικά, πολιτικὲς σκοπιμότητες στὴ διακοπὴ τῆς ἔκδοσης σχετιζόμενες μὲ ἔξωθεν πιέσεις λόγω τῶν δημοκρατικῆς ἔμπνευσης «Σημειώσεων εἰς τὸ Προσωρινὸν Πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος».

7. *Ὁ.π.*, σ. ια'-ιβ'. Ὁ Βολίδης ἀποκαλεῖ τὴ θυγατέρα τοῦ Μάμουκα «μονογενή», ἐνῶ ὁ τελευταῖος εἶχε ἀποκτήσει καὶ δεύτερο παιδί, τὴν Αἰκατερίνη, ποὺ πέθανε σὲ ἡλικία 16 ἐτῶν τὸ 1881, τὴν περίοδο δηλ. τῶν μεγάλων φροντίδων τοῦ πατέρα της γιὰ τὴ διεκπεραίωση τῶν ἐντολῶν τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Κοραΐ.

τοῦσε ὡς γεν. γραμματέας στὸ ὑπουργεῖο Ἑκκλησιαστικῶν καὶ Δημοσίων Ἑκπαιδευσεως) καὶ τοῦ βάρους τῆς ἡλικίας (εἶχε περάσει τὰ ἐβδομήντα).⁸ Ἕνα μῆνα ἀργότερα σὲ μακροσκελέστατο γράμμα του μετ' ἡμερομηνία 23 Δεκεμβρίου 1873 πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴ Κοραΐ τῶν Ἀθηνῶν, σωζόμενο σὲ σχέδιο⁹ —γενικευμένη συνήθεια στὴ διεξαγωγὴ τῆς προσωπικῆς του ἀλληλογραφίας— ἔκανε γραπτὸ ἀπολογισμὸ (εἶχε προηγηθεῖ καὶ προφορικῶς) τῶν ἐρευνῶν του στὴ Βιβλιοθήκῃ τῆς Χίου κατὰ τὸ 1871, ἐποχὴ πού βρισκόταν ἐκεῖ μετ' ἀναρρωτικὴ ἄδεια, προκειμένου νὰ ἐντοπίσει τίς ἐκδόσεις τοῦ Κοραΐ, πού κατὰ τίς πληροφορίες του ἦταν κατὰστικτες μετ' σημειώσεις, διορθώσεις καὶ προσθήκες, καὶ νὰ ἀντιγράψει τὰ ἰδιόχειρα αὐτὰ σημειώματα «δι' ἰδίων ἐμαυτοῦ χρῆσιν». Ἀφοῦ, λοιπόν, ἀπαριθμοῦσε ὅσα βιβλία ἀναδύθη μετ' ἐπεισοδίου εἶδους χειρόγραφη ὕλη καὶ ὅσα δὲν πρόλαβε νὰ ἀναζητήσει, καὶ ἀφοῦ ἔκανε γνωστὴ τὴν ὑπαρξὴ στὴ Βιβλιοθήκῃ τοῦ μόνου ἀνέκδοτου χειρογράφου, τοῦ γαλλοελληνικοῦ Λεξικοῦ, πού εἶχε ὁ Κοραΐς ἐτοιμάσει γιὰ ἐκδόσιν —δηλ. αὐτοῦ πού ἀργότερα, τὸ 1881, θὰ ἀποτελοῦσε τὸν πρῶτο τόμο τῶν Μετὰ θάνατον εὐρεθέντων μετ' αὐτοῦ ἐπιμέλεια—, πληροφοροῦσε στὴ συνέχειᾳ τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ὅτι καὶ ὁ ἴδιος εἶχε στὴν κατοχὴ του μιὰ σειρὰ βιβλίων τῆς προσωπικῆς βιβλιοθήκης τοῦ Κοραΐ κρίνοντας σκόπιμο νὰ δώσει τίς ἀναγκαῖες ἐξηγήσεις γιὰ τὴν προέλευσιν καὶ τὸν τρόπο πού ἔφτασαν στὰ χέρια του. Ἔτσι θὰ τοῦ δοθεῖ ἡ εὐκαιρία νὰ ἐξιστορήσει μετ' λεπτομέρειες —πρόκειται γιὰ μιὰ ἀπὸ τίς πληρέστερες περιγραφὰς πού διαθέτουμε— τὰ τῆς συνεισφοράς του μετ' τὸν Καλλίνικο Κρεατσούλη καὶ γιὰ τὴν τύχην τῆς προσπάθειας νὰ ἐκδοθῶν τότε τὰ κοραϊκὰ κατὰλοιπα. Τὰ χειρόγραφα, λοιπόν, καὶ τὰ βιβλία πού εἶχε στὴν κατοχὴν του ἦταν ἀκριβῶς αὐτὰ πού τοῦ εἶχε στείλει κατὰ καιροὺς ἀπὸ τὴ Μασσαλία ὁ παλιὸς του δάσκαλος καὶ ἱερέας σὲ ὁκτὼ δέσμες (ἀναφέρεται ἐπακριβῶς τὸ περιεχόμενό τους) μετ' σκοπὸν τὴν ἐπεξεργασία καὶ ἐκδόσιν τους καὶ τὰ διατηροῦσε ἀπὸ τότε «ἐπιμελέστατα [...] ὡς ἀποτελοῦντα μέρος τοῦ εἰς τὴν Χίον πολυτίμου κληροδοτήματος τοῦ ἀθανάτου ἐκείνου ἀνδρός». Γιὰ τὴν ὑπαρξὴ αὐτῶν τῶν κειμηλίων στὰ χέρια του —συνέχιζε— καὶ ἄλλων πού τοῦ εἶχε ὑποσχεθεῖ ὁ Κρεατσούλης ὅτι θὰ τοῦ στείλει, εἶχε ἐνημερώσει ἀμέσως μετὰ τὴν εἰδησὴν τοῦ θανάτου τοῦ τελευταίου τὴν Ἐφορεῖαν τῶν ἐν Χίῳ ἐκπαιδευτηρίων «εἰς ἣν, ὡς ἀντιπροσωποῦσαν τὴν Κοινότητα καὶ τῆς Κοραϊκῆς Βιβλιοθήκης κληρονόμον, ἀπὸκειται νὰ λάβῃ πρόνοιαν περὶ τῆς ἐξακολουθήσεως ἢ μὴ τῆς διακοπείσης τυπώσεως». Συνοψίζοντας τόνιζε τὴ σημασίαν τῆς δημοσίευσιν τῶν ἀνέκδοτων ἔργων τοῦ Κοραΐ τόσο γιὰ τὸ ἔθνος ὅσο καὶ τὸν φιλογενεὶς κόσμον ἀλλὰ μιὰ τέτοια ἐργασία, ἀποφαινόταν, προϋπέθετε μακροχρόνιον ἔρευνα.

8. Ὡς Ἀλληλογραφία Κων. Σάθα. Α'. Ἐπιστολὴς Ἀνδρέᾳ Μάμουκα. Σχόλια: Ὁδυσσεὺς Δημητριάδης, *Μέλισσα τῶν βιβλίων* 1 (1974), 35-36. Πβ. τὸ σχέδιον τοῦ γράμματος στὸν φάκ. 62 (Νοέμβρ. 1873) τοῦ Ἀρχείου Μάμουκα, Γ.Α.Κ. Κ. 80.

9. Ἀρχεῖον Μάμουκα, β.π., φάκ. 62 (Δεκ. 1873).

Τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1874 ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Μασσαλίας, ποὺ εἶχε στὸ μεταξὺ ἐνημερωθεῖ σχετικὰ μὲ τὴν ἐκθεση τοῦ Μάμουκα, θὰ τοῦ ζητήσῃ νὰ συνεχίσει, μὲ δική της δαπάνη, τὴν ἐκδοση τῶν χειρογράφων τοῦ Κοραΐ ποὺ εἶχε διακοπεῖ λόγῳ ἔλλειψης χρηματικῶν μέσων ἀλλὰ καί, περαιτέρω, νὰ ἐπιστατήσῃ στὴν ἀνατύπωση ὅλων τῶν ὑπόλοιπων ἔργων του.¹⁰ Ἡ ἐκτενέστατη καὶ πάλι ἀπαντητικὴ ἐπιστολὴ τοῦ χιώτη λογίου, μνηολογημένη ἀπὸ 26 Ἀπριλίου,¹¹ περιεῖχε ἰδέες καὶ προτάσεις ποὺ τελικὰ ὁδήγησαν στὴν τελικὴ μορφοποίησιν τοῦ ἐκδοτικοῦ προγράμματος τῶν ἐροτασμῶν. Ἡ πρώτη πρόταση ἀφοροῦσε τὴ συμπλήρωσιν τοῦ ἡμιτελοῦς τόμου μὲ τὶς ὑπόλοιπες ἀδημοσίευτες ὡς τότε ἐπιστολὰς τῆς ὑπ' ἀρ. 1 δέσμης τοῦ Κρεατσούλη, κάτι ποὺ εἶχε ὑπολογιστεῖ ὅτι θὰ συγκροτοῦσε τελικὰ ἓνα τόμο τῶν 28 ὡς 30 τυπογραφικῶν φύλλων. Ὁ Μάμουκας πρότεινε νὰ τροποποιηθεῖ τὸ ἀρχικὸ σχέδιο. Σ' αὐτὸν τὸν τόμο ἔπρεπε νὰ συμπεριληφθοῦν ὅλες οἱ ἐπιστολὰς Κοραΐ ὅσες στὸ μεταξὺ διάστημα εἶχαν δημοσιευτεῖ σὲ ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ, οἱ περιεχόμενες στὸ πρῶτο Ἀπάνθισμα τοῦ Ἰάκωβου Ρῶτα (1839), ὀλόκληρες καὶ ὅχι περικομμένες, καὶ ὅσες ἄλλες ἀνέκδοτες ἔμελλε νὰ ἀνακαλυφθοῦν, ὅπως συνέβη μὲ κάποιες δωρεὰς ξένων ἢ μὲ τυχαῖες εὐρέσεις ἀνάμεσα στὰ φύλλα ἐντύπων τῆς βιβλιοθήκης τοῦ χιώτη σοφοῦ. Μὴ τέτοια ἐκτεταμένη ἀναζήτησις γιὰ τὴ συναγωγὴ τῶν ἐπιστολῶν ἐπέβαλλε νὰ ἀναβληθεῖ πρόσκαιρα ἡ τύπωση τῆς ἡμιτελοῦς ἐκδόσεως.

Οἱ ἄλλες προτάσεις δὲν μᾶς ἐνδιαφέρουν ἐδῶ ἀλλὰ εἶναι ἐπίσης ἐνδεικτικὰς τῶν ἀποφάσεων ποὺ θὰ λαμβάνονταν στὴ συνέχεια σὲ κεντρικὸ ἐπίπεδο. Ἀφοροῦσαν τὴν ἀνάγκη ἀνθρώπινης ἐξειδικευμένης βοήθειας στὸ ἔργο τῆς προετοιμασίας καὶ ἐπεξεργασίας τοῦ ὑπόλοιπου χειρογράφου ὑλικοῦ τῶν ἀποστολῶν Κρεατσούλη, τὰ οἰκονομικὰ θέματα τῆς ἐκδόσεως (χαρτί, τυπωτικά, βιβλιοδεσία, ἀντιγραφικά, προσωπικὴ ἀμοιβή¹²), τὴ δυνατότητα πρόταξης στὸ ἐκδοτικὸ πρόγραμμα τοῦ γαλλοελληνικοῦ Λεξικοῦ καὶ τῶν Ἀτάκτων ἀπὸ ἀντίτυπο τῆς Βιβλιοθήκης μὲ αὐτόγραφες προσθήκες καὶ διορθώσεις τοῦ Κοραΐ,¹³ καὶ τέλος τὴ σκέψη τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς νὰ ἀνατυπωθοῦν ὅλες οἱ κοραϊκὲς ἐκδόσεις, σκέψη ποὺ ἔπρεπε νὰ περιοριστεῖ στὴ δημοσίευσιν μόνον τῶν παρασελίδων σημειώσεών τους.

Τὸ πῶς ἐξελίχθηκαν τὰ πράγματα στὴ συνέχεια εἶναι γνωστό. Ἡ ἰδέα τῆς συμπλήρωσης τοῦ ἡμιτελοῦς τόμου τοῦ 1861 ἐγκαταλείφθηκε, ἀφ' οὗτου μάλιστα ἔγινε προσιτὸ στὸν Μάμουκα καὶ τὸ ἐκδοτικὸ ἐπιτελεῖο τοῦ τὸ πλοῦσιο σὲ γραπτὰ τεκμήρια Ἀρχεῖο τοῦ Ἰάκωβου Ρῶτα, σωζόμενο στὰ χέρια

10. Ὁ.π., φάκ. 63 (Ἀπρ. 1874), ἐπιστολὴ 4.4. 1874.

11. Ὁ.π., φάκ. 63 (Ἀπρ. 1874), σχέδιο γράμματος.

12. Ὑπερὸς ν' ἀπαντήσω — τοὺς ἔγραφε — Ἡ περὶ τοῦτου κρίσις ἀπόκειται εἰς Ὑμᾶς, καὶ μόνον εἰς Ὑμᾶς).

13. Τελικὰ οἱ σημειώσεις στὸν Α' τόμο τῶν Ἀτάκτων ἐκδόθηκαν ἀπὸ τὸν Στέριο Φασουλᾶκη στὴ φωτομηχανικὴ ἀνατύπωση τοῦ τόμου, Ἀθήνα 1991, σ. Χ-ΧIV.

τῶν ἀπογόνων του. Ἀνοιγόταν πλέον μπροστά τους μιὰ νέα προοπτική, τῆς αὐτοτελοῦς ὀλικῆς ἐκδόσης τῆς ἀλληλογραφίας τοῦ Κοραῖ δημοσιευμένης καὶ ἀνέκδοτης. Καὶ αὐτὸς ἦταν προφανῶς ὁ λόγος ποὺ ὁ χιωτῆς λόγιος προτίμησε νὰ ἀποσιωπήσει στὴν εἰσαγωγή τοῦ πρώτου τόμου τῶν Μετὰ θάνατον εὐρεθέντων τὴν προγενέστερη ἀτελὴ ἐκδοτικὴ προσπάθειά του. Ὅμως δὲν εὐτύχησε οὔτε καὶ τώρα νὰ ὁλοκληρώσει τὴν προετοιμασίαν τῆς ἐκδόσης. Πέθανε τὸ 1884, πρὶν προλάβει νὰ μεταγράψει τὰ ὑπόλοιπα γράμματα τῆς δέσμης Κρεατσούλη καὶ φυσικὰ νὰ δεῖ ἀρχινισμένον τὸ τύπωμα τῆς ἀλληλογραφίας. Ὡστόσο καὶ ὁ διάδοχός του στὴν ἐπιμέλεια τῆς ἐκδόσης, ὁ Νικόλαος Δαμαλάς, δὲν πρόσεξε στὰ κατάλοιπα τοῦ Μάμουκα τὴν ὑπαρξὴ αὐτῆς τῆς δέσμης, τὴν ὁποία μόλις τὸ 1923 ἀνακάλυψε στὴ βιβλιοθήκῃ τοῦ τελευταίου ὁ Παντελῆς Κοντογιάννης καὶ δημοσίευσε τὸ περιεχόμενό της στὰ Χιακὰ Χρονικά.¹⁴ Σήμερα τὰ ἐπιστολικά αὐτὰ κείμενα φυλάσσονται στὸν φυσικὸ τους χῶρο, στὴ Βιβλιοθήκῃ Κοραῖ τῆς Χίου.

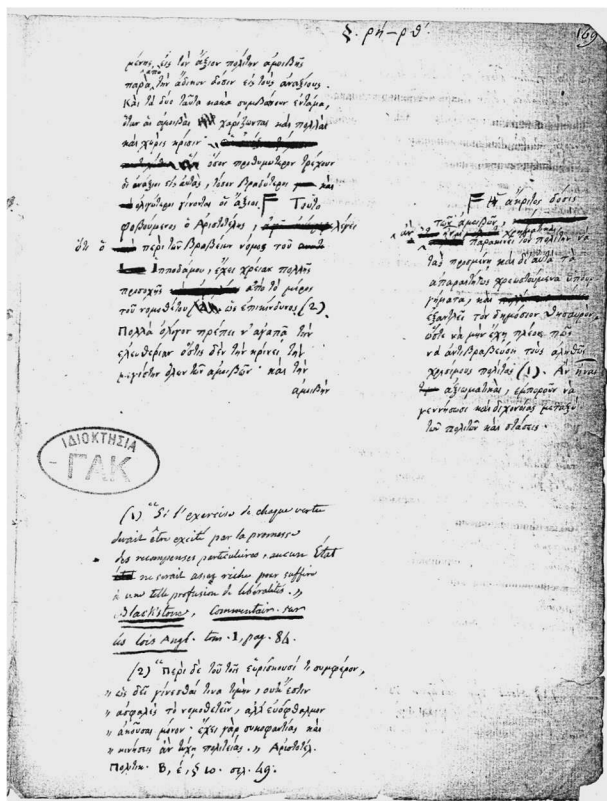
Ἀλλὰ καὶ τὰ αὐτόγραφα τῶν ὑπολοίπων κειμένων τῆς ἡμιτελοῦς ἐκδόσεως τοῦ 1861 δὲν χάθηκαν ἐξ ὁλοκλήρου. Στὸ Ἀρχεῖο Μάμουκα τῶν Γ.Α.Κ. ἀπόκειται ἀκέραιη ἡ Ἐπιστολὴ τοῦ Ἀντωνίου Ἐπαρχοῦ πρὸς τὸν Μελάγχθονα (Πρόλογος: «Πρὸς τὸν ἀναγνώστην»), δύο δίφυλλα σελιδαριθμημένα ἀπὸ 1-8, Ἐπιστολὴ: inc. «Φιλίππω τῷ Μελάγχθονι, Ἀντώνιος ὁ Ἐπαρχος εὖ πράττειν», τρία δίφυλλα σελιδαριθμημένα ἀπὸ 1-11 (ἡ ἐπόμενὴ σελίδα ἄγραφη). Τὸ κείμενον εἶναι καθαρογραμμένον σὲ φύλλα διαστάσεων 0,300 x 0,195, μὲ σποραδικὰ προσθήκας καὶ ὀρθογραφικὰς διορθώσεις στὰ περιθώρια. Ἡ γαλλικὴ μετάφρασις τῆς Ἐπιστολῆς σώζεται σὲ δύο δίφυλλα ἀσελιδωτὰ διαστάσεων 0,350 x 0,225 (ἡ σ. [8] ἄγραφη) καὶ ἔχει γραφεῖ ἀπὸ τρίτο χέρι (γραμματοικοῦ). Παραδίδει ἰδιόχειρῃ μόνον τὴν τιτλοφόρησι τῆς Ἐπιστολῆς πάνω σὲ ἐπικολλημένο στὴ σ. [1] κομματί χαρτιοῦ, γιὰ τὴν περίπτωσι ποὺ αὐτὴ ἐκδιδόταν στὴ Γαλλίαν,¹⁵ καθὼς καὶ τὴ μεταγραφὴ τῆς ἀρχαιοελληνικῆς χρονολογίας τοῦ τέλους κατὰ τὸ σύγχρονον ἡμερολόγιον.¹⁶

Ἀντίθετα ὁλωσδιόλου ἀποσπασματικὸ εἶναι τὸ σωζόμενο κείμενον τῶν «Σημειώσεων εἰς τὸ Προσωρινὸν Πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος». Στὸ Ἀρχεῖο βρέθηκαν οἱ σ. 167-170 (δίφυλλο 0,241 x 0,182) ποὺ περιλαμβάνουν τίς σημειώσεις τοῦ Κοραῖ στὰ τελευταῖα ρη'-ρθ' ἄρθρα τοῦ Συντάγματος τῆς Ἐπι-

14. «Ἐπιστολαὶ ἀνέκδοτοι Κοραῖ καὶ πρὸς Κοραῖν», Χιακὰ Χρονικά 5 (1923), 5-216. Πβ. Γ. Λαδῆ, ὁ.π., σ. 37.

15. Ὁ τίτλος (Epître/ d'un Grec de Corfou,/ Ecrit en 1543/ au Célèbre Ph. Melanchton/ au sujet des progrès/ allemands, et des projets/ sinistres des Turcs) δικαίως δὲν ἐνσωματώθηκε στὴν ἐκδόσι τοῦ Μάμουκα ἢ ὁποία ἀπευθυνόταν σὲ ἑλληνικὸ κοινό.

16. Ἀρχεῖο Μάμουκα, ὁ.π., Ἐνότητες Μικραί, φάκ. 115 Α, ἄρ. 1. Στὸ ἄγραφο verso τοῦ δεύτερου δίφυλλου τῆς γαλλικῆς μετάφρασις σημείωσις μὲ τὸ χέρι τοῦ Καλλίνικου Κρεατσούλη: «Ἐπιστολὴ τοῦ Ἐπαρχοῦ/ Πρὸς τὸν Μελάγχθονα».

Αυτόγραφο από τις «Σημειώσεις εις τὸ Προσωρινὸν Πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος»

δαύρου καὶ αὐτὲς ἀνολοκλήρωτες.¹⁷ Ἐδῶ παρατηροῦνται ἀρκετὲς διαγραφές στὴ φραστικὴ διατύπωση καὶ κάποιες παρασελίδιες προσθήκες. Παραβολὴ τοῦ πρώτου τυπογραφικοῦ φύλλου τῆς ἡμιτελοῦς ἐκδόσεως Μάμουκα μὲ τὸ χειρόγραφο τοῦ Κοραῆ τῆς Ἐπιστολῆς Ἐπάρχου, καὶ ἀντίστοιχα τῆς ἐκδο-
σης Βολίδη μὲ τὸ μικρὸ δεῖγμα τοῦ χειρογράφου τῶν «Σημειώσεων εἰς τὸ Προσωρινὸν Πολίτευμα», ἐκδοσης τοῦ ἀναπαρήγαγε τὴν πρώτη δημοσίευση τοῦ κειμένου ἀπὸ τὸν Μάμουκα, ἔδειξε ὅτι οἱ ἐκδότες σεβάστηκαν τὸ κοραϊκὸ πρωτότυπο χωρὶς οὐσιαστικὲς ἀλλοιώσεις ἢ παρεμβάσεις στὸ κείμενο.

ΕΜΜ. Ν. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ

17. "Ο.π., Ποικίλα, φάκ. 125, ἀρ. 24. Οἱ σωζόμενες σελίδες ἀντιστοιχοῦν στίς σ. 137-140 τῆς ἐκδοσης Βολίδη. Ἀπὸ τὸ αὐτόγραφο λείπει ἡ συνέχεια μὲ τὴν τελευταία περίοδο τοῦ κειμένου καὶ τὴν ὑποσημείωση.